

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorake ulice števil. 16. — Zurednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: šeststopenjska petič-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnistvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 60 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. vad. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 86 kr.

Štev. 179.

V Ljubljani v soboto, 8. avgusta 1885.

Tečaj II.

Čehi in Slovenci.

V Ljubljani, 8. avgusta.

(Izv. dop.)

II

Govoreč o vzgledu bratov Čehov naravno je, da nismo imeli v mislih čudnega kameleona mladočeskkih politikov in njih glasila, „Národních Listov“, temveč da se oziramo le na previdno taktiko dr. Riegerja in njegovih soborilcev, katero je česki narod baš pri zadnjih državnozborskih volitvah tako sijajno odobril. Popolnem se strinjamo s cenjenim sotrudnikom ljubljanskih „Novic“, da je i nam Slovincem učiti se modrega, državnikaškega postopanja od severnih naših sorodnikov. Navskriž smo si le v jednom oziru, v tem namreč, da bodemo razkrivali očitno protislovje, v katero so ravno „Novice“ zabredle gledé svojega uzora in njegovega posnemanja.

Smelo trdimo, da so zastopniki českega naroda, odkar so se odpovedali neplodoviti pasivni politiki, vstopivši v dunajski parlament, dosledno in dejansko se držali jednega načela: zvesto podpirati sedanjo sistemc in njegove upravne organe. Ni bila lahka naloga, trebalo je posebne zmernosti, pravega zatajevanja naravnih želj in človeških strastij. Dvoje močnih nagibov delalo je na to, da skrajni elementi tudi v Čehih pridejo do krmila. Misel na sijajno preteklost, na zgodovinsko slavo českega kraljestva ter njegovo sedanjo izredno znamenitost z jedne, bolešni spomini na brezobzirno preganjanje, pod katerim je česka večina zdihovala v dóbi nemško-liberalne hegemonije z druge strani, vse to je na videz vsaj opravičevalo nasvete narodnih vročehrvnežev.

Ali kako drugače postopajo Čehi! Krohot in zasmeh pretiranih Nemcev ni jih spravil iz duševnega ravnotežja, stokrat odbiti ponujali so vsigdar z nova spravljivo desnico nemškim sodeželanom, češ, pomirimo se, narodni razpor na Českem velika je izguba za deželo za obe narodnosti, za državno celoto! Vodilna misel Taaffejeve politike, narodna sprava, nikjer ni našla tako zvestih zastopnikov, tako vnetih zagovornikov nego baš med samosvestnimi Čehi. Lep vzgled v tem oziru dala je pred kratkim zlata Praga, kjer je česka večina, oziraje se na plemenito načelo prave jednakopravnosti, iz lastnega nagiba nemški manjšini ponudila razmerno število zastopnikov v mestnem odboru. V parlamentu so česki poslanci vsigdar lojalno podpirali vladno politiko, in naklonjenost svojo dokazali so z resnim parlamentarnim delom, ne le z lakoničnim glasovanjem. In iz prijaznega razmerja do osrednje vlade rodilo se jim je zaupanje do vladnih reprezentantov v posameznih deželah. Tudi na Českem stoji deželna vlada nad strankami, kakor ji velevala poklic in uradna dolžnost, a kako se tam med ljudstvom neguje spoštovanje do cesarskega namestnika! Niti v glasilih najskrajnejšega mladočeskega krila ne čitajo se napadi na deželno vlado, povsod se razume njena težavna pozicija, niti najhujšim sangvinikom ne pride na misel, polena ji metati pod noge. Isto tako na Moravskem, kjer so razmere v narodnem oziru še dokaj bolj neugodne nego na Kranjskem, isto tako celó v Sileziji, kjer je česka manjšina v enakem položaji nasproti brezobzirnim Nemcem kakor rojaki naši v sosednih deželah.

In sedaj moramo vprašati „Novič rja“, kako je razmerje med kranjskimi Slovenci?

Da se žalibog baš med našimi ljudmi čestokrat pogreša ona taktost, s katero se odlikujejo Čehi, tega vsaj on zanikal ne bode. Kolikokrat je pomočil isto peró, katero je zadnjič zapisalo skrivno razodetje v apokaliptičnem slogu, v tintnik, da bi levite bral narodnim chauvinistom, kadar so v mladoletni nagajivosti brez stvarnega razloga oblatili deželni zastop, zasramovali prijazno nam deželno vlado! S kakim ponosom je isti sotrudnik cenjenega ljubljanskega tednika poročal, da se je od cele državnozborske desnice našim poslancem čestitalo vsled preišljenega postopanja kranjskega deželnega zbora, ter da se je jednaka pohvala čula celó iz ust Najvišjega gospodarja! Kako očetovsko-domače posvaril je duševni vodja „Novic“ ljubljansko mestno starešinstvo, če se je iz njegove sredine stavil kak nepreviden predlog, od njegove večine storil kak napačen korak! Toda za nami, daleč za nami je ta doba idiličnega sporazumljenja, zmerni „Novičar“ prelevil se je hipoma v plamtečega protivnika, kirurški nož vzel je v krepko desnico, izrezati hoče bolni del naših narodnih ran, in celó tega se bojimo, da se ta novopromovirani narodni ranocelnik našemu boleštnemu organizmu ne približa z žarečim razbeljenim železjem. Pač malo, veliko premalo časa za tako metamorfozo! „Das Gebackene vom Leichenschmaus gab kalte Hochzeitsschüsseln.“

In kaj je pozitivna vsebina „Novičinega“ besedovanja? V vzgled nam stavlja vedenje istih Čehov, kateri se s tako finim taktom ozirajo na svoja deželna oblastva, potem pa — oh bridka ironija! — nadaljuje: „Potem je boljši, da rajši prej ko kasneje pripustimo krani zanesljivega zdravnika — nasprotnika!“ Elegično poželjenje po nasprotni vladi tedaj tudi

Listek.

Prokleta!

(Roman. Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

6.

Lucila ni še bila stopila v hišo. Slišala je strel, zamrzla jo po vsem životu in mrzel pot jej oblije čelo. In ona vendar ni mogla vedeti, da velja ta strel njenemu ljubimcu.

Pierre Rouvenat prišel je bil po času zopet k zavesti, in zaslišavši strel, vstane. Nesrečnež prime se za glavo z obema rokama ter zastoče. Tedaj se je nesreča, ki jo je hotel zabraniti, vendar le zgodila! Zamán se je torej trudil, da pomiri svojega jeze penčnega se gospodarja — strašni čin je bil storjen! . . .

„Prepozno! prepozno!“ zastoče, roki si vijoč „O Jacques! Jacques Mellier je morilec!“

Naenkrat zasliši korake v predhišji. „To je Lucila,“ misli si, „Jacques Mellier ne more še tukaj biti.“

Mlada deklica vstopi. Imel je le še čas, da se poskrije v kot. Slišal je, kako je tiho vrata zaprla in kako je zapah malo zaškrípala, ki ga je Lucila zopet zarinila. Zajedno stopi deklica v predhišje ter gre kakor senca mimo njega. Bilo je, kakor bi nje nožica jedva dotikala se tal. Obrne se k stopnicam ter urno korači gor po njih, a tako tiho, da Pierre niti ne sliši, da bi lesene stopnice škripale.

Lucila, prišedši zopet v svojo izbo, poklekne ter prične moliti.

Dobro preračunavši, da mora gospodar kmalu priti domov, odrine Pierre Rouvenat zapah malih durij ter čaka sredi predhišja.

Deset ali dvanajst minut preide. Nazadnje se zaslišijo koraki posestnika, hlastno letečega po suhem potu. Kmalu ga Rouvenat ugleda v vrtu. Potem zapusti iz nova koridor in se skrije zopet v vežin kot.

Mellier vstopi. Nervozno je drhtel od nog do glave. Dasi je hlastno letel, bilo mu je vendar lice smrtnobledo kakor preje. Bilo je, kakor bi se mu bila vsa kri pomrznila. In vendar tekel mu je pot curkoma po licih in prsih. Vlasje, ki so se

bili oprijeli njegovih senc, bili so mokri, kakor da jih je premočil dež. Bil je brez sape, hripav in jedva se je držal na nogah.

Naslonivši svojo puško na zid, hiti gori v svojo sobo.

Rouvenat steče za njim. Ni več mislil na to, kako je gospodar malo preje ravnal ž njim.

„Jacques, nesrečnik, kaj si storil?“ reče zavorivši duri za seboj. Mellier ga zmedeno pogleda.

„Kaj . . . kaj je?“ zakriči, „kaj sem storil? Je-li vem? . . .“ — „Jacques, je-li morda odvrnil dobri Bog strel od žrtve?“

Posestniku se oči čudno zasvetijo.

„Ne“, zamrmra. „Pomeril sem v srce, in . . . on je pal!“ — „Mrtev!“ zakriči Pierre. — „Mrtev!“ ponovi Mellier hripavim glasom.

Rouvenat se spusti na stol ter si zakrije obraz z rokama.

„Tedaj! Kaj-li še?“ nadaljuje posestnik. „On mi je zapeljal hčer, onečastil me je; bil je ropar. Jaz sem se maščeval, ubil sem ga! . . .“

Služabnik pogleda.

„Dà, ubil!“ reče. „Če tako hočeš reči! Kaj-li jaz maram za to!“ — „In sodišče, Jacques, ne

v možatih prsih „Novičarjevih“ in — zakaj vse to? Ali se je sedanja deželna vlada v istini s kakim grozovitnim činom pregrešila zoper narodne svetinje, ali je z brezbožnimi nogami teptala našega naroda ustavne pravice? Ne, ne, nič vsega tega, le v dolenjski mestni skupini izvolil si je narod brez dovoljenja nekaterih gospodov moža, ki je baje tudi nesimpatičen Novičarskemu sotrudniku, in pregrešna vlada ljubljanska ni zabranila te zločinske upornosti! Odtod sveta jeza naših „Novic“, odtod tudi prežalostna perspektiva v našo bodočnost, kajti „kdo pa bo maral biti zaveznik Slovencev“ — tako modruje naš vedež — „dokler nimajo toliko lastne moči, da bi se otresli — ene same osebe...!“

Zadnji ta odstavek označi po polnem namen in duševno sféro Novičarskega članka. Na to tedaj je merilo vse primerjevanje Čehov in Slovencev, s kojim so nas prijetno iznenadile ljubljanske „Novice“. Toliko besedovanja, toliko oblastno doneče analogije in konečno kot sklep vsemu obširnemu umovanju — taka uborna osebnost! Istina je, da bile skozi in skozi umestno bilo, ako se Slovenci zvesto ravnamo po českem vzgledu, bodi-si v državnem zboru nasproti ministerstvu, bodi-si doma gledé razmerja do deželne vlade in nemških sodeželanov. Uzor nam morejo biti Čehi, toda oni, ki se na nje sklicuje le iz osebnih razlogov, odpovedal se je ob enem pravici, rojakom svojim tolmačiti nauke, izvirajoče iz primerjevalne metode. Analogija se je tedaj kaj slabo obnesla gospodu „Novičarju“, in oziraje se na jasno tendenco njegovega članka, bi se nam dokaj primernejše videlo, da bi mu kot naslov mesto sedanjega na čelo postavil bolj karakteristični napis: „Viel Lärm um nichts.“

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Načrt potovanja Nj. Veličanstva cesarja za prihodnja dva meseca je naslednji: Po vrnitvi iz Inomosta vršil se bode lov ob Traunsteinu; dné 21. t. m. odpelje se Nj. veličanstvo k vojaškim vajam pri Plznu; pri teh vajah navzočni bodo tudi kralj belgijski, cesarjevič Rudolf, grof Kálnoky, vojni minister Bylandt-Rheidt in več tujezemskih častnikov. Dné 25., 26. in 27. t. m. bode shod z ruskim carom v Kromeríži; spremljali bodo presvitlega cesarja knez Hohenlohe, generalni pomočnik baron Mondel, grof Kálnoky, grof Taaffe in ministerski predsednik Tisza. Dné 3. 4. in 5. septembra bodo vojaške vaje pri St. Pöltnu. Sredi septembra obiskal bode presvitli cesar deželno razstavo v Celovci ter potem odpotoval k vojaškim vajam v Slavoniji.

mislíš li na sodišče?“ — „Sodišče, to sem si sam; kajti jaz branim svoje blago, maščujem se za svojo čast!“ — „Ti govoriš neumno, Jacques...“ — „Če vidim na polji gada, pohodim ga: če škodljiva žival, volk ali stekel pes prodere v moje posestvo, onda zgrabim za svojo puško ter ga ustrelim... to je moja pravica! In to sem danes storil.“ — „O, on ne umeje, neče umeti!“ jekne Rouvenat obupno. „Pa Jacques, to je strašna reč! In tvoj mir me plaši. Nesrečnež, ni li te kdo utegnil videti, spoznati...“ — „Kaj-li maram za to?“ — „Jacques, vsi tvoji odgovori so abotni. Ti si res znorel! Nadejam se, da te ni videla živa duša; saj ob tej uri spi vse na pristavi kakor v vasi... Toda zaklinjam te: pomisli, prevdarjaj svoj položaj; ti si načinil strašno zlodejstvo, Jacques, in če se izvé, hudo se boš moral pokoriti za to. Pred postavo smo si vsi enaki, in postava ne pozna milosti. In če tisočkrat déš: „Hčer mi je zapeljal, jaz sem se maščeval za omadeževano svojo čast!“ vselej ti odgovorijo, da nema nikdo pravice, sam si delati pravico. Taka je, Jacques, in nič drugače. Pa nihče te ni videl, nihče te ne zatoži, in če se sam ne izdaš... Ker nisem ti mogel zabraniti, da ne bi storil, kar si storil, zato hočem zdaj, ko se je nesreča uže

V kratkem objavilo se bode imenovanje več novih članov gospodske zbornice. Kakor se poroča z Dunaja, imenovanih bode posebno mnogo članov poljskih in českoferdvalnih aristokratov. Praški listi poročajo, da bode članom gospodske zbornice imenovan tudi ravnokar v pokoj stopivši sekcijski načelnik v ministerstvu za notranje, eksc. baron Kubin.

Pri cerkvenem kongresu ogerskih in hrvatskih Srbov skušala bode patrijarhova stranka doseči, da bi se v bodoče število posvetnih kongresnih članov zmanjšalo. Tako namerava odstraniti patrijarh vpliv posvetnih veljakov, kateri ne gredo voljno z njim čez grm in strm, duhovniški dostojanstveniki pa se radi udadó njegovi želji. Baje bode pri tej nameri patrijarha podpirala ogerska vlada.

Zagrebskim županom izvoljen je bil, kakor smo uže poročali, jednoglasno dvorni svetovalec Badovinac. Ko se je po izvolitvi predstavil banu, poudarjal je slednji, naj se mestni zbor ne vtika v politiko, marveč naj se briga le za mestne zadeve. Novoizvoljeni župan je na to izrekel, da bode skušal pri vsaki priliki posredovati med strankami ter odvracati neplodno politikovanje iz mestnega zbora.

Tuje dežele.

Iz Belgrada se poroča, da nameravata srbski kralj in kraljica v kratkem obiskati mesto Kragujevac, staro stolico kneza Miloša. Ali ja bode na tem potovanju spremljal ministerski predsednik Garašanin, ni še gotovo. — Kralj Milan dobil je od pruskega princa Viljema vabilo k dvornemu lovu, kateri se bode vršil na jesen; kralj Milan je sprejel vabilo.

Francoski listi ostro odgovarjajo na članek v „Nordd. Allg. Ztg.“, kateri je bil naperjen proti Francozom. Vsi listi soglasno trdijo, da obdolževanja gori omenjenega nemškega lista žalijo francoski narodni čut. Tako postopanje omadežuje francosko čast in je tudi v stanu razvneti strasti. „France“ pa kar naravnost pravi: „Če Nemčija tako postopa, moramo biti pripravljeni, postaviti se jej nasproti.“

Angleška pomnožila bode indijsko vojno za 3900 môž konjice in 4550 môž pehote. Domačim vojakom oskrbela bode najboljše puške; indijska pristanišča pa hoče zavarovati s torpedi. To vse bi na leto provzročalo 2 do 3 milijone funtov šterlingov.

Dopisi.

Zužemperk, 7. avgusta. (Izv. dop.) Kaj zaporedoma oglašja se „der Unglücksrabe“, ter Vam, gosp. urednik, zopetno nesrečo, katera pripetila se

zgodila, misliti vsaj na to, kako bi te rešil. Ne, zatožiti te ne morejo; trebalo bi jim dokazov, a nemajo niti enega dokaza... ne, niti enega!....“

Za trenotljaj nastane tišina. Rouvenat se globoko zamisli. Mellier, naslonjen na mizo, ni se ganil, bil je kakor okamenel. Povesil je bil glavo ter zrl srpo v tla. Morda je tudi na kaj mislil. Naenkrat Rouvenat vstane, oči so mu kakar iz stekla in strašen strah zrcáli se na njega obličji. Približavši se posestniku, hripavo zašepeče:

„Jacques, strašna misel mi je šinila v glavo. Poslušaj me, za Boga svetega, poslušaj me, Jacques! Če še kdo drug slutí kaj o razmeri tvoje hčere z onim mladim možem, če še kdo vé o njenih tajnih shodih, potem sva izgubljena!“

Mellier naglo vzdigne glavo. Svoje oči vpré srpo v Rouvenata.

Ta nadaljuje: „Preiskava bode pričela. Če se zgodi zlodejstvo, onda pozvedujejo najpreje po njega vzroku, da potem činitelja dobé. Neprevidna beseda često zadostuje, da se obudi sum in da sodišče pride na pravi sled... Na vse to je treba misliti, Jacques. — „Hočem počakati,“ dé Mellier mrzlo. — „To pa še ne zadostuje, ti moraš biti tudi pripravljen, da se opraviš.“

je v 6. dan t. m. v Dolenjem Križu poleg Žužemperka, sporoča. O polu štirih popoldne prebudi nas plat zvona iz našega radi hude vročine jako lenega stanja. Brizgalnico napreči in hajdi nesrečnikom na pomoč, bila je misel nekaternikom. Kakor mislili, tako storili. Hitelo je torej od vseh strani mnogo pomočnikov v nesrečno vas; samo ob sebi se pa razume, da je prišla pomoč, ker je vas Dolenji Križ skoro uro hodá od Žužemperka ter tudi prave komunikacije ni, deloma uže prepoznano; kajti v četrto ure polastil se je nesrečni element 17 poslopij ter peterim gospodarjem ugonobil vse stavbe, do sedaj pospravljene poljske pridelke in vso krmo. Strašanska suša in ugoden veter provzročila sta, da se je požar tako naglo razširjal. Ko bi ne bila došla pomoč iz bližnjih vasi in Žužemperka, uničil bi bil ogenj skoro vso vas, posebno ker je vode primanjkovalo. Saj so pri tacihih prilikah domači vsi zmešani ter se nevarnosti nič ne zoperstavljajo, nego le gledajo, da si kaj rešijo. Tem nesrečnim pogorelcem pa ni bilo mogoče nič rešiti, ker požar nastal je ravno o takem času, ko so bili večinoma na polji. Kar rešilo še je, rešile so tuje moči.

Prisrčna hvala izreka se torej vsem onim, ki so na obupni klic nesrečnikov tako naglo na pomoč prihiteli ter s tem človekoljubnim činom in vstrajnim delovanjem vsaj družih devet gospodarjev velikanske nesreče obvarovali. Tudi orožniki prišli so o pravem času ter so čuvali na red in druge potrebne reči. Škoda je izdatna, kajti samo jednemu gospodarju zgorelo je do 130 mernikov žita in za 500 gld. sena. Vsa škoda ceni se na več tisoč goldinarjev, a zavarovani bili so pa samo trije za male zneske pri banki „Slaviji“. Glavni ponesrečnik ni bil zavarovan. Kako je požar nastal, ni še na tanko določeno, pravijo, da je zažgal triletni otrok z žveplenkami.

To je uže druga nesreča po požaru, katero so prouzročili mali otroci v kratkem času pri nas. Kaj pomaga vse opominjevanje in pouk po šolah, če brezskrbni starši nad svojimi otroci premalo čuvajo in s svojo malomarnostjo sebe in druge v nesrečo pripravijo. Starši, pazite vender na svoje otroke in skrivajte pred njimi nevarne žveplenke!

Razne vesti.

— (Umor in samomor v Milanu.) Dné 1. t. m. usmrtila sta se v Milanu dva brata s priimkom Forsati. Bila sta trgovca in sta imela tovarno za izdelovanje srebernin, a zabredla sta v slabe denarstvene razmere, iz kojih si nista mogla več pomagati. Oba sta bila zaročena z dvema sestrama in v kratkem imelo se je obhajati dvojno ženitovanje. — Isti dan pa je odpustil iz službe svojega kočijaža nek tovarnar

Mellier glavo nazaj pomakne; skoro se je smehljal.

„Pa pomisli vender, Jacques, žandarji, ječa, sodišče.“ — „Na, in kaj? Obsodili me bodo.“ — „Pa galeje (galeere), nesrečnik! Čuješ-li? galeje! Galeje dožitno!“ — „In naj bi bil tudi schaffot (krvavi oder),“ zavrne posestnik divje.

Rouvenat ga prestrašeno pogleda, umeknivši se do izbine stene. „Živenje!“ nadaljuje posestnik s sikajočim glasom. „Kaj-li mi je še na tem? Kako neumni so pač ljudje, da toliko cenijo življenje! Vsi letajo za to sanjarijo, katero zovoje srečo! Bedaki! Od zlata si napravljajo svojega Boga, prodajo se, postajajo zavrženci in proklinjajo potem nebo. Bolezen in trpenje naredi nekatere omilovanja vredne, strastneži, sramotneži so vredni zaničevanja. Norci so vsi. Čestilakomnost mori le-té, nevoščljivost trpinči druge. Poštenost je le še fraza, samopašnost je postala krepost. Povsod mehkužnost, hinavstvo, infamija! Srca so slaba, duše zastrupljene. Slabo je zmagalo dobro, in strast nekaterih izkoristi si večkrat poštenost drugih. Ha, ha, ha! Kako žalostna reč je pač življenje! Le mrtvi so srečni. O, rad bi bil mrtev! Jaz nisem nič več, nič več nimam, v nič več ne verjamem!“

Spusti se na stol in mlo mu biva okrog srca.

Pietro Persiani. Kočijaž hotel se je za to maščevati, zato poda se najprej v hlev, rekoč, da ima tam še nekoliko svojih stvari. Tu prereže vsem konjem za vrsto trebuhe, potem pa teče v sobo svojega gospodarja. Ta se je ravno pogovarjal z nekim imenitnim Špancem. Krvoločni kočijaž sproži revolver v svojega gospodarja in ga zadene takó, da je takoj mrtev ostal, potem pa vstrelí še sebe v srce.

— (Pevka in ob jednom kravja dekla.) V „T. Boten“ išče nek posestnik „deklico dobrega značaja v starosti od 20. do 21. leta ki se odlikuje po svoji lepoti in ki zna dobro mlesti. Prednost imajo take deklice, ki so pri vsem tem tudi dobre pevke. Plača je dobra, po 4 gld. na teden in prosta hrana in stanovanje. — Na glasovir ni potreba, da zna igrati, tudi znanje francosčine se ne zahteva.

— (Koliko se ponžije piva?) Po vseh civiliziranih deželah postalo je pivo najpomembnejša pijača ter daje tudi državi silno mnogo dohodkov. V Evropi in v severni Ameriki plača se od piva okoli 300 milijonov gld. davka. V Avstro-Ogerski izrekoma znašal je leta 1884. davek od piva 24 milijonov gld. Avstro-Ogerska z všteto Bosno in Hercegovino izdelala je leta 1884. piva: 13 037 501 hektolitrov; prejšnje leto le 12 424 636 hektolitrov. Natančna svota leta 1884 v Avstro-Ogerski od piva plačanega davka pa znaša 24 103 585 gld., prejšnje leto pa le 22 921 778 gld. V vsi nemški državi izdelalo se je v tistem času 41 211 691 memo 39 323 668 ali za 1 888 023 hektolitrov piva več, kot v prejšnjem letu in od tega plačalo se je davka 65 068 915 mark. Na Bavarskem izdeluje se primeroma največ piva, namreč 12 603 991 hektolitrov. V Nemško vpeljano pivo znašalo je 108 002, izpeljano pa 1 079 965 hektolitrov, memo 994 914 hektolitrov prejšnjega leta. V vseh evropskih državah je 64 112 pivovar, v katerih se je izdelalo skupaj 148 856 192 hektolitrov piva, od katerega se je skupaj davka plačalo 248 855 926 gold.

Domače stvari.

— (Osebne vesti.) Nj. ekscelencja baron Kuhn pripelje se jutri ob 6. uri 10 minut zvečer z brzovlakom iz Ptuj v Ljubljano ter si bode v ponedeljek, dné 10. t. m., ogledal podrobno pešpolka baron Kuhn št. 17, kralj Milan I. št. 97 in lovski bataljon št. 20.

— (Vojaštvo.) Pešpolk srbski kralj Milan I. št. 97 prišel je danes iz Postojne v Ljubljano ob 11. uri dopoldne. — Lovski bataljon št. 20 pride jutri dné 9. t. m. z mešanim vlakom ob 4. uri 22 minut zjutraj iz Kopra v Ljubljano. — Drugi divizijski štab s šesto eskadrono ulanskega polka Fran II. kralj obeh Sicilij št. 12 prišel je v Ljubljano danes ob 1/2 11. uri dopoldne, peta eskadrona gori omenjenega polka pa pride jutri med 10. in 11. uro dopoldne tu sim iz Celovca. Vse tu imenovane čete se bodo v družbi s pešpolkom baron Kuhn št. 17, s tukajšnjimi

Rouvenat ga opazuje sočutno.

„O, nesrečnež!“ misli si.

Potem podpre si Mellier glavo z rokama in služabnik ga čuje, da milo zajoče. Pustil ga je jokati. Vedel je, da solze nam olajšujó srce ter razganjajo dušne megle, da zadobimo zdravejše misli in občutke.

Vse se blizu svojega gospodarja ter vpira breznačni svoj pogled vedno vá-nj.

Tako sta čula oba molčeč do jutra.

*

Jean Renaud, volčji ubijalec, šel je bil v Terroisse. Ko tam svoj opravek izvrši, ponudijo mu prostor pri mizi, okrog katere se je bila posela družina k večerji. Povabilo sprejme, opomne pa, da je uže prej jedel, da torej noče družega, kakor kozarec vina. Pa spraznil je tri ali štiri kozarce, ker moral je trkati z očetom, materjo in neomrženo najstarejšo hčerjo v družini. Ker je bil popil uže na pristavi pri gosp. Mellieru steklenico vina, imel ga je sedaj prav zadosti in postal je jako zgovoren. Zapustivši Terroise, pel je glasno in veselo staro vojaško pesen. Pozabil pa ni, v Fremicourtu v mlinu se oglasiti ter vprašati po svojem žakli moke. Pšenica bila je zmleta. Žakelj

topničarskimi četami in sanitetnim oddelkom št. 8 udeležile brigadni vaj, katere bodo trajale do vštete 28. avgusta. Dne 29. t. m. pa odpotujejo vse imenovane čete k divizijskim vajam v Celovec.

— (Velike vojaške vaje) tretjega vojnega kora vršile se bodo letos v prvi polovici meseca septembra na Koroškem. Pri vajah bosta navzočna gospoda nadvojvodi Albrecht in Viljem, in baje tudi cesarjevič.

— (Birna.) Premil gosp. knezoškof dr. Misija birmoval bode koncem tega meseca v naslednjih krajih po Dolenjskem: V Trebnjem 30. avgusta; v Št. Rupertu 31. avgusta; v Mokronogu 1., v Šmarjeti 2., v Novem Mestu 3., v Mirni Peči 5., v Toplicah 6., v Žužemberku 7., na Krki 8. in v Dobropoljih 9. septembra.

— (Občni zbor ljubljanskih trgovcev) vršil se je dné 6. t. m. v magistratni dvorani. Predsednik g. Dreo otvoril je zborovanje ter omenjal, da je trgovski gremij obračal posebno pozornost na gremijalno šolo, uverivši se o nje veliki važnosti. A žal! da ni bil napredek tako ugoden, kakor bi bilo pričakovati. Skrbeli naj bi gospodje trgovci, da njihovi učenci pridno obiskujejo to šolo ter se tudi doma marljivo vežbajo. Pretečeno leto upisanih je bilo 35 trgovskih učencev in 1 praktikant kot redni slušatelji, kot izredna slušatelja pa sta obiskavala šolo 1 trgovski učenec in 1 trgovski pomočnik. — Skupnih dohodkov bilo je vlani 2003 gld. 61 kr., izdatkov pa 1404 gld. 10 kr., torej se je pomnožilo premoženje za 599 gold. 51 krajc. Skupno premoženje znaša zdaj 14910 gld. 22 kr.; od teh pripada gremijalnemu zakladu 544 gld. 72 kr., šolskemu gremijalnemu zakladu 14365 gld. 40 kr. — Gospod Ledenig poročal je o pregledovanju računov ter naznanil, da se je vse našlo v najlepšem redu. — Gosp. Treun je omenil, da trgovci pošiljajo za podporo proseče potujoče trgovske pomočnike k predsedniku ali k njemu. To pa je po polnem napačna navada, saj vender onadva nimata nikakega društvenega zaklada, iz katerega bi mogla deliti podporo. — Gosp. predsednik Dreo omenja, da se iz gremijalnega zaklada ne morejo dajati podpore; to možno bi bilo le tedaj, če bi se letnina povišala od 3 na 6 gold. Gosp. predsednik omenja da prizadevajo potujoči trgovski pomočniki obilo preglavice, kajti če ne dobijo podpore, kažejo se silno surove in arogantne. — Gosp. Lasnik meni, naj bi se dovolilo v ta namen 50 gld. Temu odločno ugovarja g. Luckmann, češ, da bi s to malo podporo ne bilo mnogo pomagano; sicer pa, če dobi potujoči popotnik pri gremiji podporo, gre vender le še prosit tudi okoli trgovcev. Sklene se, da se ne dovoli nikake podpore. Potem se odobri proračun za prihodnje leto. V gremij vsprejmo se gg. trgovci: Friderik Soss, Martin Vindišer in Winklerjevi nasledniki. Pri volitvi izvoli se v odbor gremija g. Josip Trdina; v pregledovalni odsek pa gg. Josip Kušar, K. Karinger in Alf. Ledenig.

je bil pripravljen. Jean Renaud pravi, da ga vzame seboj domov.

„Čemu-li?“ reče mlinar. „Jutri dopoldne itak gre moj voz v Civry po pšenico. In ob tej priliki vam pošljem žakelj.“

„Potem je dobro“, dé Jean Renaud.

In ker je bil ravno židane volje in tudi preuljuden, da bi poštenega mlinarja razžalil, kateri ni s preveliko pestjo zajemal iz njegovega žaklja, ni se nikakor branil, sprejeti kozarček žganja.

Žganje se pa ne pije, kakor vino, na jeden dušek, pokušamo je, z jezikom je malo manemo, dočim govorimo o stoterih rečeh: o moki, o vodni moči, o suši, s kratka, o vseh rečeh, o katerih lahko govorimo v mlinu. Tako gine nam čas, ne da bi še vedeli kako. Polu deseta ura je bila, ko Jean Renaud zapusti mlin, le še bolj židane volje, nego je bil prej.

Na potu se pa vender spomni zopet Geneviève, ki ga doma čaka in ki je morda nemirna, in priznati si je moral, da je grd oščajač. In na to prične korakati tako hitro, kakor je bil tega vajen iz vojaških časov.

Naenkrat pa mu udari ječanje na uho. Naglo obstane.

(Dalje prihodnjč.)

— (Zabavni vlak) odšel bode ob jako znižani voznini dné 14. avgusta ob 3. uri 7 minut popoldne na Dunaj, dné 15. avgusta ob 1. uri 30 minut popoldne pa v Trst in Benetke.

— (Večerno veselico) priredi prostovoljna požarna bramba v Begunjah na Gorenjskem 9ega avgusta 1885 v gostilniških prostorih gosp. J. Janše v Begunjah. Spored: Petje, katero preskrbi moški zbor prostovoljne požarne brambe, in tombola. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina prosta. Čisti dohodek namenjen je za napravo gasilnega orodja (nove brizgalnice). Darila se gledé dobrodelnega namena hvaležno sprejmo.

— (Duhovenske spremembe v ljubljanski škofiji.) Kanonično instalirana sta bila 28. julija gg.: Blaž Petrič za Velesovo in Ljudevit Škufca za Blagovico; 3. avgusta pa gg.: Lavrencij Bergant za Logatec in Alojzij Jerše za Dobovec. — Novo nastavljena sta gg.: Jožef Novak za II. kaplana na Raki in A. Lesjak tudi za II. kaplana na Trebelno. Gosp. J. Strnad je prestavljen iz Knežaka v Trnovo.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Zell am See, 8. avgusta. Cesar in cesarica pripeljala sta se sim z brzovlakom ob 8. uri zvečer. Mnogobrojna množica pozdravljala ja je z navdušenimi slava-klici. Na hišah vihrale so zastave, možnarji so pokali, povsodi okoli jezera in po gričih goreli so kresovi. Požarna bramba priredila je bakljado, godba svirala je narodno himno na kolodvoru. Cesar spremil je cesarico v njeno stanovanje, potem pa nadaljeval potovanje v Inomost.

Inomost, 8. avgusta. Cesar došel je sim o polnoči; na kolodvoru vsprejel ga je nadvojvoda Henrik, ministerski predsednik, namestnik in deželni poveljnik. Pot do cesarskega dvorca bila je bengalično razsvitljena. Ob poti stala je obila množica naroda, katera je zagledavši cesarja navdušeno klicala: Slava!

London, 8. avgusta. „Morning Post“ poroča, da se najnovejše Giersove depeše glasijo zelo pomirljivo ter dajejo mnogo nadeje, da se prav kmalu reši afgansko vprašanje.

Gastein, 7. avgusta. Diner (obed) pri nemškem cesarji trajal je od polu 4. do 5. ure popoldne. Po obedu vrnila sta se cesar Fran Josip in cesarica Elizabeta v svoje stanovanje. Narod pozdravljaj je navdušeno Veličanstvi. Jedno četrto ure pozneje podal se je nemški cesar k avstrijski cesarski dvojici; prišli so kmalu vsi trije, nemški cesar našo presvitlo cesarico na roki vodeč, po stopnicah hôtela navzdol. Pri prisrčnem slovesu objela sta se cesar Viljem in cesar Fran Josip ter se trikrat poljubila. Ob 6. uri odpeljala sta se cesar in cesarica s poštno kočijo. Narod pozdravljaj ja je z burnimi slava-klici. Nemški cesar stal je odkrit, dokler voz ni zapustil prostora; potem se je vrnil ob živahnem pozdravljanji množice v kopeliški grad. Spremstvu nemškega cesarja podal je pri slovesu avstrijski cesar roko.

Pariz, 7. avgusta. Splošne volitve so se dočile na 4. oktober.

Madrid, 7. avgusta. (Uradno.) Včeraj je po vsej Španski na koleri obolelo 4113 oseb, umrlo pa 1668. Te številke so samo iz 17 provincij, kolera pa razsaja po vsej Španski, osebito v provinciji Barceloni.

Belgrad, 7. avgusta. Obče spoštovanega, vladni stranki pripadajočega poslanca Veljka Jakovljevića napali so predvčeranjim zvečer roparji v Berziči, v rudniškem okraji.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 8. avgusta.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.65
„ „ „ srebri	83.35
Zlata renta	109.—
5% avstr. renta	99.70
Delnice národne banke	876.—
Kreditne delnice	282.40
London 10 lir sterling	125.40
20 frankovec	9.93 ⁵
Cekini c. kr.	5.93
100 drž. mark	61.50

Uradni glasnik

z dne 7. avgusta.

Eks. dražbe: V Novem Mestu zemljišče Jan. Koščaka iz Dobovega (720 gld.) dne 10. septembra. — V Škofji Loki posestvo Jan. Rihtersiča iz Spodnje Luže (2459 gld.) dne 1. septembra (3. narok). — V Ljubljani tovarna konkurzne tvrdke Handl & Steinberg (17000 gld.) dne 7. septembra, 5. oktobra in 9. novembra. — V Ilir. Bistrici posestvo Marije Ančin iz Drskove (890 gld. 50 kr.) dne 1. septembra, 9. oktobra in 1. novembra; — posestvo Helene Frank iz Topolca (100 gld.) dne 18. septembra

Tuji.

Dne 6. avgusta.

Pri Malič: pl. Droger, Hofstätter, vitez Neuirth; Polzer in Gawlitza, trgovca, z Dunaja. — Dorn, pravniški praktikant, iz Gradca. — Anovič, umir. sod. uradnik, z rodbino, iz Pančeve. — pl. Neupauer, c. kr. stotnik, s soprogo, iz Freihofa. — Vitez Savinschegg, c. kr. lajtnant, iz Celovca. — Urbantschitsch, graščak, iz Preddivora.

Pri Slonu: Wuchner, trgovec, iz Draždan. — Danzer in Spellenberg, trgovca, in Brandler, lastnik črkolivarne, z Dunaja. — Köhler, knjigovodja, iz Zagreba. — Olivieri, trgovec, iz Senja. — Nathan, trgovec, iz Kaniže. — Dadouček, okr. gozdar, s soprogo, iz Čubra. — Blagne, graščak, iz Rakovnika.

Pri Južnem kolodvoru: Louis iz Freiburga. — Hauser, kr. nadinženir, iz Kamenice. — Nuwaky, c. kr. štabni nadzdravnik, z Dunaja. — Nerrag, kaplan, iz Dol. Avstrijske. — pl. Fladung, pravnik, iz Gradca. — Cunradi z Reke. — Jelletisch, trgovec, iz Istre.

Pri Bavarskem dvoru: Fischer, barvar, z rodbino, z Dunaja. — pl. Malitor Antonija in Marija iz Trsta. — Zupan, komi, iz Celja.

Pri Virantu: Perschak z Dunaja. — Lybansky iz Gradca. — Likar, učitelj, iz Izlake. — Moschner, c. kr. davkarski kontrolor, iz Loža.

Umrlí so:

Dne 7. avgusta. Anton Roth, mizarški pomočnik, 37 l., Karlovska cesta št. 5, sušica hrbtnega mozga.

V civilni bolnici:

Dne 4. avgusta. Marija Koščak, gostačeva hči, pet mesecev, ošpice.

Dne 5. avgusta. Anton Klander, delavec, 37 let, plućna tuberkuloza.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
7. avgusta	7. zjutraj	735.34	17.2	vzh. sl.	megla	0.00
	2. pop.	733.53	29.4	jzpd. sr.	jasno	
	9. zvečer	733.05	23.1	>	jasno	

Sprejme se za učenca

takoj deček, dobre, poštene rodbine, star 12 do 15 let, koji je vsaj štiri razrede ljudske šole dobro dovršil, pod dobrimi pogoji v prodajalnico z mešaním blagom pri gosp. J. Modicu v Novi Vasi pri Rakeku. (121) 2-1

Moje takó priljubljeno, **ne prozorno**, ampak istinito vsebinsko, povsodi kot izbornó priznано

univerzalno glicerín-milo

priporočam vsakemu kot najnežnejšo in zdravijo kože ugajajoče umivalno milo. Isto odpravlja pri daljši porabi vse pege, kožne izpuške, preveliko kožino rdečico in podeljuje isti sploh največjo nežnost in čisto belino; komad stane 10 kr., 14 in 20 kr. — Neobhodno potrebno za umivanje otrok. Samo pristno iz tovarne (49) 12-11

H. P. Beyschlag-a v Avgšpurku.

Jedina zaloga v Ljubljani pri

K. Karingerji Mestni trg šte. 8.

Tržaška komercijalna banka v Trstu.

Tržaška komercijalna banka vsprejemlje denarne ulege v avstrijskih bankoveih in državnih papirjih, kakor tudi v zlatnikih po dvajset frankov in se zaveže, kapital in obresti nazaj plačati v isti novčni vrednosti. Ista eskomptuje tudi menice in daje preddatve (posojila) na javne vrednostne papirje in blago v gori omenjeni novčni vrednosti.

Vse operacije izvršujejo se po pogojih, ki so časoma naznačeni v tržaskih lokalnih listih. (66) 36-13

Odgovorni urednik J. Naglič.

Vožni red Rudolfove železnice,

veljaven od 1. junija 1885.

Ljubljana-Terbiž.

Postaje	Osobni vlaki			
	1 2 3 razred po noči	1 2 3 razred zjutraj	1 2 3 razred dopolud.	1 2 3 razred zvečer
Ljubljana, juž. želez. odh.	12.15	6.40	11.40	6.35
Ljubljana, Rud. želez. "	12.19	6.44	11.45	6.39
Vižmarje. " "	12.29	6.53	11.55	6.48
Medvode. " "	12.41	7.04	12.07	6.59
Loka. " "	12.56	7.17	12.21	7.12
Kranj. " "	1.12	7.31	12.38	7.26
Podnart-Kropa. " "	1.30	7.48	12.56	7.43
popol.				
Radovljica (m. p.) " "	1.49	8.05	1.14	8. —
Lesce-Bled. " "	1.55	8.12	1.24	8.08
zjutraj				
Javornik. " "	2.16	8.29	1.46	8.25
Jesenice. " "	2.27	8.39	1.57	8.33
Dovje. " "	2.47	8.56	2.18	8.49
Kranjska Gora. " "	3.16	9.21	2.48	9.11
Rateče-Bela Peč. " "	3.31	9.37	3.03	9.24
Terbiž. " prih.	3.48	9.55	3.20	9.38

Terbiž-Ljubljana.

Postaje	Osobni vlaki			
	1 2 3 razred po noči	1 2 3 razred zjutraj	1 2 3 razred dopolud.	1 2 3 razred zvečer
Terbiž. " odh.	12.36	7.28	1.10	6.20
Rateče-Bela Peč. " "	1.01	7.44	1.30	6.39
Kranjska Gora. " "	1.22	7.57	1.46	6.53
Dovje. " "	1.55	8.22	2.19	7.19
Jesenice. " "	2.23	8.41	2.43	7.41
zjutraj				
Javornik. " "	2.30	8.47	2.50	7.48
Lesce-Bled. " "	2.56	9.06	3.15	8.13
Radovljica (m. p.) " "	3.03	9.12	3.22	8.21
Podnart-Kropa. " "	3.27	9.29	3.44	8.44
Kranj. " "	3.47	9.45	4.02	9.03
Loka. " "	4.06	9.59	4.20	9.20
dopol.				
Medvode. " "	4.21	10.12	4.34	9.34
Vižmarje. " "	4.34	10.23	4.46	9.46
Ljubljana, Rud. žel. prih.	4.44	10.31	4.55	9.55
Ljubljana, juž. žel. " "	4.50	10.35	5. —	10. —

Kisla voda, kopelišče Radvanj

s svojo jako obilo „natro-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisla „Lithion“ pri protinskih bolečinah najboljša in najgotovje zdravilo.

Radvanjska kislina voda je najboljša namizna voda.

Vsled pri Radgoni via Spilfeld. Poljsnita daje upraviteljstvo vrelo v Radvanji.

Kopelji, stanovanja in restavracija po ceni.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-
lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova

knjigarna v Ljubljani.

Predpasniki

neprekosljivo

največja zaloga
vsake oblike, velikosti in kakovosti
prodajejo se po **25 kr.** in više

J. C. Hamannu.

pri (47) 12

Umetne zobe in zobovja

vdevlje po najnovejšem **amerikanskem** načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje **plombovanja** in vse **zobne operacije** (39) 37

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, 1. nadstropje.

Carsko, mareno in bock-pivo

iz pivovara bratov **Kosler**

priporočā

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah

v Ljubljani. (118) 4

J. Anděl-a

novó izumljena

prekomorska štupa

pomori

stenice, bolhe, ščurke, molje, štrigalice, muhe, mravlje, stanoge, buljavke (tičje mleko), sploh vsa mrčesa, z neko skoro čeznatno hitrostjo in gotovostjo tako, da od nahajajočó mrčesno zalego ne ostane nijedna sled.

Pristno in po ceni se dobiva v

Andelevi lekarni

13. pri črnem psu, Hišna ulica 13.
(Dominikanska ulica 13, Rotezove (varizne) ulice 11)

v Pragi.

V Ljubljani prodaja to štupo gospod Albin Slitscher, trgovec; v **Feldkirchnu** (Koroška) gospod A. Zwerger, lekar; v **Doberli vasi** (Koroška) gosp. R. D. Taurer. (72) 10-7
Zaloga v deželi povsodi, kjer so dotični plakati izobešeni.

V založništvo našem izišla je na svitlo knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana stane 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

V Ameriko

pride najceneje, kdor se obrne na

Anolda Reifa, Dunaj, I., Pestalozzigasse 1,
najstarejša tvrdka te vrste.

Natančoneje izpovedbe in prospekti
zastonj. (22) 50-23

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.